

РЕШЕНИЕ

№ 107

гр. Перник , 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на четвърти март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ТАТЯНА И. ТОДОРОВА**

като разгледа докладваното от **ТАТЯНА И. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20201700100353 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по искова молба от Б. Л. Д. срещу Прокуратурата на Република България, с искане за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди от незаконно обвинение, по което бил оправдан.

В исковата молба се твърди, че по досъдебно производство № 79/2016 г. на РУ-Р., били описани и отнети 69 броя излезли от употреба МПС и 2 броя ИУМПС без номера.

Твърди, че Районна прокуратура – Р. била внесла обвинителен акт, като срещу него в Районен съд – Радомир било образувано НОХД № 213/2017 г. по описа на съда, по което били проведени многобройни заседания и постановена присъда, с която бил признат за виновен по повдигнатото му обвинение по чл.234б, ал.1 от НК. Сочи, че присъдата на РРС била отменена по ВНОХД № 60/2019 г. на ПОС на 05.04.2019 г. и бил оправдан по повдигнатите му обвинения за изкупуване на черни и цветни метали без лиценз по Закона за отпадъците, която присъда била потвърдена от ВКС с решение от 17.02.2020 г. по КНОХД № 786/2019 г.

В обстоятелствената част на иска твърди, че като резултат от повдигнатото му обвинение повече от четири години, той и семейството му били в постоянен стрес. Трябвало да се явява многократно пред съда, което водело до затруднения в личния му живот. Била му взета МНО- подписка, която ограничавала свободното му движение. Сочи, че здравето му се влошило, бил лишен от възможност да работи и да издържа семейството си, нямал никакви доходи, децата му се срамували от връстниците си заради него, станал затворен и избухлив, съседите му го отбягвали. Твърди, че го

боляла глава, вдигал кръвното, не можел да спи, тъй като се засягало доброто му име в обществото.

Искането към съда е да постанови решение, с което да осъди Прокуратурата на Република България да му заплати сумата от 50 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди вследствие на незаконно обвинение в извършването на престъпление по НОХД № 213/2017 г. по описа на РРС, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане, като му се присъдят направените по делото разноски, както и да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на незаконно обвинение в извършването на престъпление – НОХД № 213/2017 г. на РРС, от която сумата от 4500 лева – заплатени адвокатски хонорари във връзка с незаконното му обвинение в извършването на престъпление и сумата от 5500 лева, представляваща похабени и унищожени 69 броя ИУМПС, подробно описани в протокол за оглед на МП от *** г., от които 67 броя МПС за съхранение на площадка на „Леяро-ковашки машиностроителен комплекс“ ЕООД, намираща се в ***, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане, както и направените по делото разноски.

Ответника – Прокуратурата на Република България, чрез своето структурно звено – ОП-Перник е депозирал отговор на исковата молба, с който исковите се оспорват, както по основание, така и по размер. Оспорва да е налице пряка причинна връзка между повдигането на обвиненията и твърдените от ищеца негативни за него последствия в имуществен план. Сочи, че ищецът бил многократно осъждан и нямало никакви данни обвинението да се е отразило на доброто му име и на здравето му. Счита размера на исканото обезщетение за неимуществени вреди за прекомерен. Оспорва представените договори за правна помощ по наказателното дело и ДП, като сочи, че приложеният към исковата молба договор за права помощ бил сключен седем месеца, преди привличането му като обвиняем.

По отношение на ИУМПС-та сочи, че те били негодни много преди да е започнато наказателното производство и преди внасянето им и нямало връзка с делото.

Счита, че претендираният адвокатски хонорар в наказателния процес не бил съответен на необходимата защита и не бил платен.

Моли съда да отхвърли изцяло предявените икове.

В съдебно заседание и в депозирани по делото писмени бележки, ищецът лично и чрез упълномощения си представител – адв. Б. поддържа предявените икове и моли съда да постанови решение, с което да ги уважи, като му се присъдят направените по

делото разноси.

Ответникът Прокуратурата на Република България в съдебно заседание чрез своето структурно звено – Окръжна прокуратура – Перник, прокурор при ОПП оспорва предявените искиове и моли съда да ги отхвърли.

Пернишкият окръжен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл.235, ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложеното към настоящото дело НОХД № 213/2017 г. по описа на РРС, и приложеното към същото досъдебно производство № 79/2016 г. по описа на РУ – Р., се установява следното:

На *** г. в ***, бил извършен оглед на местопроизшествие от органите на досъдебното производство, за което било образувано ДП № 79/2016 г. по описа на РУ-Р.. При огледа били иззети, като веществени доказателства 16 броя автомобили, които са както следва:

1. Автомобил Рено Еспейс“, син на цвят, с рама № ***; 2. Автомобил „Опел Тигра“, сив на цвят, с рама № ***; 3. Автомобил „Фиат Пунто“, цвят бордо, с рама № ***; 4. Автомобил „Фиат Браво“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 5. Автомобил „Опел Корса“, зелен на цвят, с рама № ***; 6. Автомобил „Фолксваген голф“, сив на цвят, с рама № ***; 7. Автомобил „Рено 19 Шамат“, червен на цвят, с рама № ***; 8. Автомобил „Форд Ескорт“, зелен на цвят, с рама № ***; 9. Автомобил „Опел Вектра“, син на цвят, с рама № ***; 10. Автомобил „Пежо 306“, зелен на цвят, с рама № ***; 11. Автомобил „Фиат Фиорино“, бял на цвят, с рама № ***; 12. Автомобил „Фолксваген голф“, син на цвят с рама № ***; 13. Автомобил „Сеат Толедо“, бордо на цвят, с рама № ***; 14. Автомобил „Форд куриер“, бял на цвят, с рама № ***; 15. Автомобил „Опел астра“, зелен на цвят, с рама № *** и 16. Автомобил „Москвич 408“, зелен на цвят, с рама № ***.

На същата дата органите на досъдебното производство извършили и оглед на местопроизшествие в ***, в имот собственост на Д. Т. К., за което било образувано ДП № 80/2016 г. по описа на РУ-Р.. При огледа били иззети 33 автомобила, като веществени доказателства, които са както следва:

1. л.а. „Ровър“ 420SI, тъмносин на цвят, с рама № ***; 2. л.а. „Опел Вектра“, с рама № ***; 3. л.а. „Опел Вектра“, бордо на цвят, с рама № ***; 4. л.а. „Опел астра“, червен на цвят, с рама № ***; 5. л.а. „Пежо 306“, син на цвят, с рама № ***; 6. л.а. „Фолксваген поло“, сив металик, с рама № ***; 7. л.а. „Фиат Пунто“, оранжев на цвят, с рама № ***; 8. л.а. „Опел корса“, с рама № ***; 9. л.а. „Фолксваген Венто“, бордо на

цвят, с рама № ***; 10. л.а. „БМВ“ 320, червен на цвят, с рама № ***; 11. л.а. „Фолксваген Голф“, син на цвят, с рама № ***; 12. л.а. „Форд Фиеста“, бордо на цвят, с рама № ***; 13. л.а. „Форд Ескорт“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 14. л.а. „Фолксваген Голф“, червен на цвят, с рама № ***; 15. л.а. „Рено Сценик“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 16. л.а. „БМВ“, зелен на цвят, с рама № ***; 17. л.а. „Фиат Брера“, червен на цвят, с рама № ***; 18. л.а. „РовърJМZBA154200570775“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 19. л.а. „Рено 19“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 20. л.а. „Фолксваген Падат“ы бял на цвят, с рама № ***; 21. л.а. „Мазда 323“, червена на цвят, с рама № ***; 22. л.а. „Фолксваген поло“, бял на цвят, с рама № ***; 23. л.а. „Нисан Микра“, светлозелен металик, с рама № ***; 24. л.а. „Фолксваген Пасат“, черен на цвят с рама № ***; 25. л.а. „Сеат Кордоба“, бял на цвят, с рама № ***; 26. л.а. „Фолксваген Голф“, бял на цвят, с рама № ***; 27. л.а. „Рено Клио“, светлосин на цвят, с рама № ***; 28. л.а. „Фолксваген Голф“, бордо на цвят, с рама № ***; 29. л.а. „мерцедес Ц 180“, тъмнозелен на цвят, с рама № ***; 30. л.а. „Рено Лагуна“, с рама № ***; 31. л.а. „Форд Ескорт“, бордо на цвят, с рама № ***; 32. л.а. „Рено Еспейс“, черно на цвят, с рама № *** е 33. л.а. „БМВ 525 TDS“, син металик, с рама № ***.

На *** г. органите на досъдебното производство извършили и оглед на местопроизшествие в ***, в имот собственост на Т. К. А., при който били иззети 20 автомобили, като веществени доказателства, и образувано ДП № 81/2016 г. по описа на РУ – Р.. Автомобилите иззети като веществени доказателства са както следва:

1. Л.а. „Фолксваген Голф“, сив на цвят, с рама № ***; 2. Л.а. „Волво 40“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 3. Л.а. „Ауди А3“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 4. Л.а. „Пежо 306“, червен на цвят, с рама № ***; 5. Л.а. „Опел астра“, тъмночервен на цвят, с рама № ***; 6. Л.а. „Пежо 306“, черен на цвят, с рама № ***; 7. Л.а. „Опел астра“, червен на цвят; 8. Л.а. „Пежо Партнер“, бял на цвят, с рег. номер ***; 9. Л.а. „Опел корса“, сив на цвят, с рег. № ***; 10. Л.а. „Шкода Фелиция“, цвят бордо, с рама № ***; 11. Л.а. „Ауди В4“, с рама № ***; 12. Л.а. „Рено клио“, син на цвят, с рама № ***; 13. Л.а. „Форд Фиеста“, бял на цвят, с рама № ***; 14. Л.а. „Фолксваген поло“, зелен на цвят, с рама № ***; 15. Л.а. „Фолксваген поло“, син на цвят, с рама № ***; 16. Л.а. „Пежо 106“, бял на цвят, с рама № ***; 17. Л.а. „Фиат Браво“, син на цвят, с рама № ***; 18. Л.а. „Фолксваген голф“, бордо на цвят, с рама № ***; 19. Л.а. „Пежо 405“,бял на цвят, с рама № *** и 20. Л.а. „Деу Нексия“, сив на цвят, с рама № ***.

На *** г. органите на досъдебното производство уведомили Районна прокуратура – Р., че на същата дата било започнато досъдебно производство № 79/2016 г., за престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1-во от НК.

На *** г., ищецът е бил разпитван като свидетел по две от образуваните ДП. В хода на проведените разпити не е ползвал адвокатска защита.

В хода на досъдебните производства са били допуснати три съдебно-технически оценителни експертизи, и разпитани множество свидетели, които действия са извършени без участие на ищеца.

С постановление за обединяване на досъдебно производство от *** г., прокурор при РП-Р. обединил дознание № 79/2016 г. по описа на РУ- Р., пр.пр. № 0299/2016 г., по описа на РП-Р., дознание № 80/2016 г. по описа на РУ - Р., пр. пр. № 0300/2016 г. по описа на РП-Р. и дознание № 81/2016 г. по описа на РУ-Р., пр. пр. № 0301/2016 г. по описа на РП- Р., като постановил, същите да продължат в едно производство под дознание № 79/2016 г. по описа на РУП – МВР – Р., пр. пр. № 0299/2016 г. по описа на РП-Р..

На *** г., Б. Л. Д. бил привлечен като обвиняем по ДП № 79/2016 г. на РУ – Р., за това, че на неустановена дата за периода от неустановена дата до *** г., в ***, в условията на продължено престъпление, изкупувал от различни граждани, отпадъци от черни и цветни метали (стари негодни леки автомобили) – 69,83 тона (на основата на черни метали), на стойност от 16830 лева (равняваща се на 40,07 МРЗ установени за страната към *** г.), без лиценз, който се изисква по нормативен акт – престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1-во от НК. Видно от приложеното по ДП Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от *** г., на ищеца е била взета мярка за неотклонение – Подписка. След привличането на ищеца като обвиняем, на *** г. бил извършен и разпит на обвиняем. При извършването на тези процесуално следствени действия в хода на досъдебното производство Д. е бил защитаван от адв. Т., за което към ДП е приложено пълномощно от *** г. В него няма уговорено възнаграждение. В хода на досъдебното производство е представено и пълномощно за защита от адв. М. от *** г., в което също няма посочено, между страните да е уговорено възнаграждение.

На *** г. материалите по ДП № 79/2016 г. били предявени на ищеца, което станало в присъствието на упълномощения от него защитник – адв. М..

Със заключително постановление – обвинително заключение, разследващия полицай, предложил досъдебно производство № 79/2016 г. по описа на РУП – Р., пр.пр. № 0229/2016 г. по описа на РП- Р., да се изпрати на РП- Р. с мнение за предаване на съд на обвиняемия Б. Л. Д., за престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1-во от НК, което било внесено в РП- Р. на *** г.

След изготвеното заключително постановление, на *** г., РП- Р. внесла в РРС обвинителен акт срещу ищеца за престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1-во от НК, и въз основа на него пред РС – Радомир било образувано НОХД № 213 по описа на съда за 2017 г. По делото пред РРС е представено пълномощно от *** г. на адв. М., по силата

на което ищецът му е възложил защитата по НОХД № 213/2017 г. на РРС. В него няма посочено между страните да е уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

В хода на образуваното НОХД пред РРС било проведено с.з. на 22.06.2017 г., в което не е бил даден ход на делото, поради служебни ангажименти на защитата на ищеца. На 28.09.2017 г. е било проведено още едно о.с.з., в което са изслушани извършени в хода на ДП експертизи, като са разпитани с участието на ищеца и неговият защитник – адв. М. - 19 свидетели. Следващото о.с.з. пред РРС е проведено на 14.11.2017 г., в което с участието на Д. и неговия защитник – адв. М., са разпитани 14 свидетели. Насроченото за 11.01.2018 г. о.с.з. не е проведено, но ищеца се е явил в същото. В това о.с.з. не е даден ход на делото. На 15.02.2018 г. е проведено следващо по делото пред РРС о.с.з., в което отново участие е взел ищецът, заедно с неговия защитник – адв. М., в което е разпитан един свидетел. Последното а.с.з. пред РРС е проведено на 27.03.2018 г., в което участие е взел ищецът заедно с неговия защитник – адв. М., като са разпитани 5 свидетели и е даден ход на съдебната прения.

С присъда № 54 от 27.03.2018 г. по НОХД № 213/2017 г. на РРС, Б. Л. Д. е признат за виновен по повдигнатите му обвинения.

По повод депозирана от защитата на Д. въззивна жалба против постановената от РРС присъда, пред Окръжен съд – Перник на *** г. е образувано ВНОХД № 81/2018 г., по което с участието на ищеца са проведени 2 отрити съдебни заседание, като в едното от тях не е даден ход на делото. На 15.06.2018 г. пред ПОС е проведено второто о.с.з. с участието на ищеца и неговия защитник, в което е даден ход на делото по същество.

С решение № 35 от 22.06.2018 г., ПОС е потвърдил присъда № 54/27.03.2018 г., постановена по НОХД № 213/2017 г. на РРС. Това решение не е подлежало на жалба и протест, поради което е и влязло в сила, считано от датата на неговото постановяване.

На *** г., защитникът на ищеца - адв. М. е подал искане до Апелативен съд – София за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 213/2017 г. на РРС, като е поискано от САС да се отмени решение по ВНОХД № 81/2018 г. на ОС-Перник и се оправдае Д. или се върне делото за ново разглеждане или се замени наложеното му наказание с „пробация“ в минимален размер.

По подаденото от защитника на Д. искане, на *** г. пред АС- С. е образувано НД № 1353/2018 г.

Пред САС е било представено пълномощно от *** г., с което ищецът е упълномощил адв. М., да го защитава пред Апелативен съд – С. за подаденото от него искане за възобновяване на НОХД № 213/2017 г. на РРС. В същото няма отбелязано между страните да е уговорено възнаграждение. Пред САС са били проведени две

о.с.з., в които ищецът е взел участие. В проведеното на 03.12.2018 г. о.с.з., поради служебна ангажираност на защитата на ищеца не е даден ход на делото, което е наложило провеждането на ново о.с.з. на 04.02.2019 г., в което е даден ход по същество с участието на ищеца и неговия защитник.

С решение № 97 от 06.03.2019 г., е възобновено ВНОХД № 91/2018 г. на ПОС, отменено е постановеното по него решение № 35 от 22.06.2018 г., с което е била потвърдена присъда № 54 от 27.03.2018 г. по НОХД № 213/2017 г. на РРС и делото е върнато на ПОС за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебното заседание.

Въз основа решението на Апелативен съд – С., на *** г. пред ПОС е било образувано ВНОХД № 60/2019 г. По образуваното ВНОХД № 60/2019 г. Д. е бил защитаван от адв. С., за което пред съда е представен договор за правна защита и съдействие, в което е уговорено и платено в брой възнаграждение в размер на 500.00 лева. По това дело с участието на Д. и неговия защитник – адв. С. на 17.04.2019 г. е било проведено едно о.с.з., в което е даден ход по същество.

С Присъда № 5 от 17.04.2019 г. по ВНОХД № 60/2019 г. на ПОС е отменена присъда № 54 от 27.03.2018 г. по НОХД № 213/2017 г. на РРС, в частта, с която Д. е признат за виновен за престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1 от НК, което деяние да е извършил в *** за периода от *** г. до *** г. и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, глоба в размер на 5000 лева, както и лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от 1 година считано от влизане на присъдата в сила, като вместо това, Д. е признат за невиновен по повдигнатото му в тази част обвинение.

Постановената от ПОС присъда е била протестирана от Прокурор при ОП-Перник, по който протест пред ВКС на *** г. е образувано КД № 786/2019 г.

По образуваното пред ВКС к.д. е проведено едно о.с.з. на 30.10.2019 г. с участието на ищеца и неговия защитник – адв. С., в което е даден ход по същество. По делото пред ВКС няма направени от ищеца разноси.

С решение № 214 от 17.02.2020 г. по КД № 786/2019 г., състав на ВКС е оставил в сила присъда № 5 от 17.04.2019 г., постановена по НОХД № 60/2019 г. по описа на ПОС.

Към настоящото дело е приложено и НОХД № 217/2014 г. на РРС, от което се установява, че ищецът е бил подсъдим по повдигнато му обвинение по чл.234б, ал.1, пр.1-во, вр. чл.26 от НК, за това че на неустановена дати за периода от *** г. до *** г., в *** е изкупувал от различни лица, отпадъци от черни и цветни метали (стари,

негодни леки автомобили), без лиценз, който се изиска по нормативен акт. В хода на това дело ищецът е бил защитаван от адв. Б., в качеството □ на защитник. Постановената по това дело присъда е отменена от ПОС и делото е върнато в РРС за разглеждане от друг състав, след което в РРС е образувано НОХД № 57/2015 г. В хода на НОХД № 57/2015 г. на РРС, Д. е бил защитаван също от адв. Б..

По НОХД № 57/2015 г. е била постановена присъда, с която ищецът е бил признат за виновен по повдигнатите му обвинения, като след това по искане от адв. М. от *** г., пред САС е било образувано НД № 365/2016 г. Към искането за възобновяване е приложено пълномощно от *** г., с което ищецът е упълномощил адв. М. пред САС за изготвяне на искане за възобновяване на НОХД № 57/2015 г. на РС – Радомир. Делото пред САС е приключило с постановяване на решение № 237 от 07.06.2016 г., по НД № 365/2016 г. на САС, с което е възобновено НОХД № 57/2015 г. на РРС, и постановената по него присъда е изменена, като е заменено наложеното му наказание лишаване от свобода, с наказание „пробация“, като са отменени и наложените му наказания глоба и лишаване от права.

Към исковата молба е приложен договор за правна помощ и съдействие от *** г., съгласно който ищецът е възложил на адвокатска кантора „М.“ да осъществява описаните в същото правни действия, за което са уговорили възнаграждение в размер на 2500 лева. В договора изрично е посочено, че поръчката се изразява в защита в ОП.

Представен е и договор за правна защита и съдействие от *** г., от който се установява, че ищецът е възложил на адв. М. и Б. Т. да му оказват правна защита и съдействие, изразяваща се в правна помощ пред САС за възобновяване на дело, за което ищеца е заплатил сумата от 2000 лева. В договора не е посочено за възобновяване на кое точно дело е платена сумата.

Представено е пълномощно от *** г., с което ищецът е упълномощил адв. М. да го защитава пред РС-Радомир по НОХД, на което НОХД номера не е посочен. В това пълномощно няма посочено между страните да е уговорено и заплатено възнаграждение.

По искане на ищеца по делото са разпитани свидетелите – Д. Т. К., с която е във фактическо съжителство, както и свидетеля Л. Д. Б. – баща на ищеца.

В показанията си К. сочи, че тя и ищеца живеят съвместно от *** г. и имат две деца, едното от които е на * години, а другото на ** години. Соци, че ищеца имал коли, които използвал за части и с това си изкарвали прехраната. Твърди, че през *** г. Прокуратурата им взела колите, което ищеца много тежко преживял – имал главоболие в тила, ходили на невролог, взаимоотношенията по между им се

променили, започнали да се карат, стигнали до раздяла, а отношението на Д. било променено по отношение на всички. Станал нервен, неспокоен, не спял през нощта, не се хранел, и не вечерял заедно със свидетелката и децата им.

В показанията си свидетеля Б. сочи, че заедно със семейството на Д. живеят в една къща, като ищеца се занимавал с коли – изкупувал ги, като по този начин издържал семейството си. Соци, че колите били иззети, което се отразило лошо на цялото му семейство, защото останали без средства, нямал с какво да издържа децата си, което наложило и свидетеля да им помага. Твърди, че във връзка с колите много пъти го викали в полицията на разпити, бил тормозен, като всяко явяване в съда, му се отразявало лошо. Соци, че преди това Б. бил отворен човек, контактувал с всички, а след това станал много затворен човек, ядосвал се, започнал да вдига кр̀в̀вно, и опитал да работи в строителството, т̀й като трябвало да издържа семейството си.

По делото е изслушана и приета съдебно-психологическа експертиза, изготвена от вещото лице М.Г., която сочи, че при ищеца по наличните данни има правилно преморбидно развитие. Липсват обективна медицинска документация и данни за психиатрични и психологични проблеми и лечение в периодите на развитието му. Соци, че е налице при ищеца изживян психологически стрес – психологична криза, проявяваща се като система от физиологични, биохимични, психични и поведенчески реакции, предизвикан в следствие изживяващи се в психически дискомфорт. Вещото лице сочи, че при ищеца е налице общ адаптационен синдром, при който се маркират и се отчитат данни за наличие на остра реакция на стрес и/или тревожно разстройство със социално – тревожни прояви на личността. Психичното и емоционалното състояние на ищеца след травматичното събитие отразяват депресивно настроение, интензивната тревожност и вътрешно напрежение променящи поведението му в семейството и социума. Въпреки преживения стрес Д. се опитва да не променя съзнателната и волевата си дейност, както и поведението си продължава да се ангажира с трудова заетост, а социални ангажменти е negliжирана. Вещото лице сочи, че емоционалното състояние на ищеца е в резултат от преживяното от него по време и след обвинението, който извод вещото лице е направило от анамнестичните данни, психологичното интервю и проведеното изследване, при което е установило наличие на травматично стресово разстройство разгр̀щащо се с натрапливи неприятни спомени от събитието, интензивни физически реакции, негативни мисли и промени в настроението. След направените изследвания, вещото лице е установило, че при Д. се е оформила клиничната картина на разстройство в адаптацията и социално – тревожно разстройство. Изразяващо се с тревожност, безпокойствие, депресивно настроение, чувство за невъзможност за справяне със ситуацията и безперспективност. Разстройството и адаптацията е състояние на субективен дисстрес и тревожно разстройство. Обикновено нарушават социалното функциониране в периода на

адаптация към значими жизнени промени или към последиците на стресогенно жизнено събитие.

По делото е изслушана и приета съдебно –медицинска експертиза, изготвена от вещото лице кардиолог – Н.А., който сочи, че в делото няма медицинска документация, отразяваща здравословното състояние на Д.. На *** г. ищецът се е явил на преглед при вещото лице, при който е съобщил, че покачвал кръвното (не знае от кога) и не се е лекувал. Споделил е с вещото лице, че е по изнервен и напрегнат. Не е съобщил за роднини с високо кръвно налягане. От прегледа вещото лице е установило, везикуларно дишане без прибавени хрипове, ритмична сърдечна дейност, с.ч. 73 удара/минута, RR – 125/100, корем – мек, неболезнен. ЕКГ – синусов ритъм, индиферентна ел. ос, без ST-T промени (нормално ЕКГ). Вещото лице е предписало лечение на ищеца. В заключение вещото лице сочи, че към датата на прегледа ищеца е със завишени стойности на RR. Вещото лице не може да даде категоричен отговор относно завишеното RR е в следствие на обвинителния процес срещу него или е съществувало и преди това. В представеното по делото заключение, вещото е отбелязало, че всяка стресова ситуация може да доведе до покачване на RR по-краткотрайно или по – продължително.

От приложената по делото справка за съдимост за ищеца от *** г., се установява, че Д. е бил осъждан по НОХД № 13/2001 г.на РРС, в сила от 07.05.2001 г., за престъпление по чл.151, ал.1 вр. чл.63, вр. чл.55, ал.1, т.2, б. “б” от НК, за което му е наложено наказание “обществено порицание”. В справката за съдимост е отбелязано, че ищеца е реабилитиран по право на основание чл.86, ал.1, т.1 от НК.

Ищеца е бил осъждан и по НОХД № 51/2002 г. на РРС, в сила от 15.03.2004 г., за престъпление по чл.142, ал.2, т.2, вр. с ал.1, вр. чл.63, вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК, за което му е наложено наказание “лишаване от свобода” за срок от 4 месеца, като му е определен първоначален лек режим на изтърпяване на наказанието. Така наложеното му наказание е отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

От справката за съдимост се установява, че за престъпление по чл.276, ал.2, вр. чл.1 от НК, по НОХД 1357/2012 г. на РС – Д., Д. е освободен от наказателна отговорност по чл.78а от НК, като му е наложена глоба в размер от 100.00 лева.

Д. е бил осъждан по НОХД № 57/2015 г. на РРС за престъпление по чл.234б, ал.1 от НК, за което му е наложено наказание “пробация” за срок от една година, което също се установява от приложената по делото справка за съдимост.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от приетите по делото

писмени доказателства, приложените по делото дела, които са както следва: НОХД № 57/2015 г. на РдРС, ведно с ВНОХД № 321/2015 г. по описа на ПкОС, НД № 365/2016 г. на САпС, ВЧНД № 265/2017 г., НОХД № 217/2014 г. на РдРС, ВНОХД № 3/2015 г. на ПкОС и НОХД № 213/2017 г. по описа на РдРС, ведно с НОХД № 81/2018 г., НД № 1353/2018 г. на САпС, ВНОХД № 60/2019 г. на ПкОС и НД № 766/2019 г. на ВКС, показанията на разпитаните свидетели: Д. Т. К. и Л. Д. Б., както и приетите по делото съдебно – психологична експертиза и съдебно- медицинска експертиза.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ.

Съгласно посочената разпоредбата държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

По силата на чл.4 от ЗОДОВ, държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

Доколкото срещу ищеца е било повдигнато обвинение за деяние по чл.234б, ал.1, пр.1 от НК, по което е признат за невинен, е налице основанието за обезщетяване на вреди по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ в хипотеза "лицето е оправдано" и "деянието не е извършено от лицето" (т.7 от тълкувателно решение № 2 от 22.04.2005 г. по тълк.д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС).

По претенцията за неимуществени вреди:

Обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост (арг. от чл.52 от ЗЗД и тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по т.д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС). Размерът на търсеното от увреденото лице справедливо обезщетение се обуславя от претърпени от него болки и страдания, от степента на уронения престиж и добро име в обществото и от настъпилите негативни последици.

За критерия "справедливост", съгласно Постановление № 4/1968 г. на Пленума на ВС, на преценка подлежат обстоятелствата – продължителност на наказателното

производство, неговия характер, вида и тежестта на деянието, тежестта на наложената мярка за неотклонение и периода на изтърпяването ѝ, както и цялостното неблагоприятно въздействие на наказателното производство върху лицето, което претендира обезщетение. Налице е и практика на ВКС в тази насока, намерила израз в решение № 388/2013 г. по гр.д. № 1030/2012 г., IV г.о., решение № 480/2012 г. по гр.д. № 85/2012 г. на IV г.о., съгласно която, при търсене на обезщетение за неимуществени вреди по чл.2 от ЗОДОВ, съдът не е строго ограничен от формалните доказателства за установяване наличието на вреди в рамките на обичайното за подобни случаи. Според сочената практика на ВКС, нормално е да се приеме, че по време на цялото наказателно производство лицето, което е незаконно обвинено в извършване на престъпление, изпитва неудобства, чувства се унижено, а също така е притеснено и несигурно; накърняват се моралните и нравствените ценности у личността, както и социалното му общуване, а когато се твърди причиняване на болки и страдания над обичайните за такъв случай, или конкретно увреждане на здравето, а също и други специфични увреждания, с оглед конкретни обстоятелства, и личността на увредения, обичайната му среда или обществено положение, съдът може да ги обезщети само при успешно проведено пълно и главно доказване от ищеца.

С оглед тези разяснения на закона, съдът намира, че предявеният иск за неимуществени вреди е доказан по своето основание. От събраните по делото доказателства е безспорно установено, че срещу ищеца е било повдигнато обвинение за престъпление от общ характер по НК, за това че на неустановена дата до *** г., в ***, в условията на продължавано престъпление изкупувал от различни граждани отпадъци от черни и цветни метали (стари негодни леки автомобили), без лиценз, който се изисква по нормативен акт – престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1 от НК, приключило с присъда пред първата инстанция – РРС, с която Д. и бил признат за виновен в това, че на неустановени дати за периода от *** г. до *** г., в ***, в условията на продължено престъпление, изкупувал от различни граждани отпадъци от черни и цветни метали (стари негодни леки автомобили) – 69,83 тона (на основата на черни метали), на стойност 16830 лева, без лиценз, който се изисква по нормативен акт – престъпление 234б, ал.1, пр.1 от НК. Със същата присъда е признат за невиновен за това да е извършил деянието за периода от неустановена дата до *** г., поради което е и оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл. Постановената от РРС присъда е била потвърдена от ОС с решение № 35 от 22.06.2018 г. по ВНОХД № 81/2018 г., която не е подлежала на инстанционен контрол и е влязла в сила, считано от нейното постановяване. Влязлата в сила присъда е наложила да бъде подадено на *** г. искане до САС за възобновяване на НОХД № 213/2017 г. на РРС, както и да бъде отменено решението на ОС-Перник по ВНОХД № 81/2018 г. По реда на възобновяването САС с решение № 97 от 06.03.2019 г. е възобновил ВНОХД № 81/2018 г. на ПОС, като е отменил постановеното по него решение, с което е потвърдена първоинстанционната

присъда, като е върнал делото на ПОС за ново разглеждане от друг съдебен състав. Наказателното производство срещу ищеца и приключило с постановяване на решение № 214 от 17.02.2020 г. по к.д. № 786/2019 г. на ВКС, с което е оставена в сила присъда № 5 от 17.04.2019 г. по ВНОХД № 60/2019 г. на ПОС, с която е отменена присъда № 54 от 27.03.2018 г., постановена по НОХД № 213/2017 г. на РРС, в частта, с която ищеца е бил признат за виновен по повдигнатото обвинение и вместо това е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение.

Въз основа на гореизложеното и предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът счита, че е налице основанието за ангажиране отговорността на Прокуратурата на Република България по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ. Следва да се приеме, че в настоящия случай е доказана първата предпоставка за уважаване на иска, а именно незаконно наказателно преследване по отношение на ищеца, повдигнато и поддържано от Прокуратурата на РБ, приключило с постановяване на оправдателна присъда досежно повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.234б, ал.1, пр.1 от НК.

В случая за присъждане на обезщетението за неимуществени вреди са изпълнени и останалите законови условия, а именно настъпили за лицето вреди и причинно-следствена връзка между незаконното обвинение и вредите. Възникнала е отговорността на държавата, в лицето на нейните правозащитни органи, които дължат обезщетение за неимуществени вреди.

Неимуществените вреди са се проявили в нормалните, естествени и житейски логични душевни болки и страдания, изразили се в стрес, срам, неудобство, страх от наказание, накърняване на честта и достойнството и препятстване на обичайния начин на живот и социалната среда на ищеца.

Неоснователни са възраженията на ответника за липсата на доказани неимуществени вреди, претърпени от ищеца. Безспорен е факта, че едно наказателно производство с повдигнато обвинение за престъпление от общ характер, наказуемо с лишаване от свобода, дава негативно отражение върху емоционалния живот, психиката и душевния мир на всяко едно лице. Психичното състояние на едно лице, което е привлечено в качеството на обвиняем, представлява нормална човешка реакция на упражнената спрямо него наказателна репресия. Само по себе си обвинението в извършването на престъпление, е свързано със значителен стрес.

Предвид неоснователното обвиняване в извършване на престъпление, ищецът е търпял неимуществени вреди. Те се изразяват в психически страдания, стрес и притеснения във връзка с неоснователно повдигнатото обвинение и страха от осъждане. Нормално е да се приеме, че по време на цялото наказателно производство

неоснователно обвиненото лице изпитва неудобства, чувства се унижено, а също така е притеснено и несигурно; накърняват се моралните и нравствените ценности на личността, както и социалните отношения и общуване. Касае се за вреди, които всеки индивид при подобни обстоятелства неминуемо търпи. Освен това, видно и от свидетелските показания на К. и Б., които преценени по реда на чл.172 от ГПК, съдът кредитира изцяло като логични последователни и кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал. Показанията на свидетелите кореспондират и с приетата по делото съдебно-психологична експертиза, която сочи, че при ищецът се е оформила клиничната картина на разстройство в адаптацията и социално – тревожно разстройство, изразяващо се с тревожност, безпокойствие, депресивно настроение, чувство за невъзможност за справяне със ситуацията и безперспективност. От показанията на К. се установява, че взаимоотношенията по между им се променили, започнали да се карат, стигнали до раздяла, а отношението на Д. било променено по отношение на всички, станал нервен, неспокоен, не спял през нощта, не се хранил, и не вечерял заедно със свидетелката и децата им. Показанията на свидетелката кореспондират и с показанията на свидетеля Б., който сочи, че ищеца много пъти е викан в полицията на разпити, всяко явяване в съда му се отразявало лошо, а преди това ищеца бил отворен човек, контактувал с всички. След повдигнатото му обвинение Д. станал много затворен човек, ядосвал се, започнал да вдига кръвно, и опитал да работи в строителството, тъй като трябвало да издържа семейството си. И двамата са категорични, че изетите стари автомобили са били източник на доход за семейството на ищеца, и по този начин си изкарвали прехраната на семейството.

Всички тези вреди са пряка и непосредствена последица от незаконното обвиняване в извършване на процесните престъпления и са в причинна връзка с него. При определяне размера на дължимото обезщетение, съдът отчита продължителността на негативното засягане на правата на личността – от 3 години, 11 месеца и 7 дни, т.е. близо четири години от първоначалното извършване на процесуални действия при извършения оглед на местопроизшествие, при който са били изети изкупените от ищеца стари автомобили - *** г.; тежестта на престъплението, по което е бил обвинен ищеца, което не е тежко умишлено престъпление, тъй като се наказва с наказание „лишаване от свобода“ до 5 години и глоба от две хиляди до петдесет хиляди лева, както и с лишаване от право по чл.37, ал.1, т.7 от НК, и не е тежко по смисъла на чл.93, т.7 от НК, наложената мярка за неотклонение "подписка" (най-леката мярка), zlepоставянето му сред близки и познати, както и това, че до отмяна на осъдителната присъда се е стигнало след възобновяване на производството по ВНОХД № 81/2018 г. на ПОС, с решение от 06.03.2019 г. на САС. Всички тези обстоятелства - с изключение на наложената най-лека мярка за неотклонение "подписка", обосновават определянето на обезщетението за неимуществени вреди.

Същевременно съдът отчита и, че ищецът е бил осъждан и изтърпял наказание „пробация“ преди образуването на процесното производство, което се установява от приложената към отговора на исковата молба справка за съдимост. При определяне на обезщетението съдът не взема предвид осъжданията под № 1 и № 2 от справката за съдимост, той като по първото осъждане е реабилитиран по право, което е отразено в справката за съдимост, а по отношение на второто осъждане, макар и в него да няма вписана реабилитация, то и за това осъждане е изтекъл срока по чл.88а от НК през 2012 г., поради което и за това осъждане е реабилитиран по чл.88а от НК. От друга страна макар и едно осъждане да има за ищеца, то следва да се има предвид, че лице, което вече е било в досег с наказателно производство и е било осъждано, е запознато със същността, фазите и последиците на евентуално ново наказателно производство. Тези обстоятелства имат относителна тежест по посока намаляване размера на съответното обезщетение.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият състав намира, че с оглед критериите на чл.4 от ЗОДОВ, чл.52 от ЗЗД, конкретните обстоятелства на случая (вкл. възрастта на ищеца) и ангажираните доказателства, общественно-икономическите условия в страната, за обезвредата на процесните неимуществени вреди се дължи сумата 4000 лева, ведно със законна лихва считано от датата на завеждане на иска – 07.07.2020 г., както е поискано с исковата молба до окончателното изплащане, като до пълния предявен размер от 50 000 лева, искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

По претенцията за **имуществени вреди**, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5500 лева, представляваща похабени и унищожени 69 броя ИУМПС, подробно описани в протокол за оглед на МП от *** г.:

Съгласно разпоредбата на чл.11 от НПК органите на предварителното производство са длъжни да съхранят и опазят иззетите веществени доказателства до приключване на наказателното производство, а когато досъдебното производство е приключило с постановяване на оправдателна присъда по повдигнато обвинение, иззетите в хода на досъдебното производство веществени доказателства се връщат на лицето, от което са иззети, освен, ако не са потърсени или притежаването им е забранено от закона. В тези случаи, всички имуществени вреди, които са били причинени при изземване и задържане на вещта като веществено доказателство в предварителното производство, подлежат на обезщетяване по чл.49 от ЗЗД. Нормите за непозволено увреждане се основават на общия принцип да не се вреди другиму и в този смисъл, отговорността за поправянето им следва да се ангажира не само при нарушаване на конкретни правни норми, но и ако вредите са резултат от неправилно съхраняване на вещта или други човешки действия.

В случая с доклада по делото съдът е указал на ищеца, че не е ангажирал доказателства за състоянието на МПС-тата преди изземването им и тяхната стойност, но въпреки дадените указания, ищецът не е ангажирал доказателства в тази насока. С оглед на това искът за присъждане на обезщетение за имуществени вреди на стойност от 5500 лева, представляваща похабени и унищожени 69 броя ИУМПС, подробно описани в протокол за оглед на МП от *** г. е недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен. Тъй като се отхвърля главният иск, то исканата за присъждане законна лихва тази сума, тъй като следва съдбата на главния иск, то и акцесорната претенция следва да бъде отхвърлена.

Относно искането за присъждане на **имуществени вреди** от 4500 лева – заплатени адвокатски хонорари във връзка с незаконното му обвинение в извършването на престъпление, както и законна лихва върху тази сума:

За основателност на исковите претенции, ищецът следваше да докаже при условията на пълно и главно доказване, че са му причинени имуществени вреди за заплатени адвокатски възнаграждения в размер на 4500 лева.

Претенцията за разноси, изразяващи се в заплатен от подсъдимия адвокатски хонорар за осъществяване на защитата му в наказателното производство, приключило с оправдателна присъда, представляват за него имуществена вреда по смисъла на чл.2, ал.1, т.3 вр. чл.4 от ЗОДОВ, вземането за обезщетение за която срещу държавата се реализира по предвидения в този закон ред по силата на чл.8 от същия. В този смисъл е решение № 126 от 10.05.2010 г. на ВКС по гр. д. № 55/2009 г., IV г. о. В случая се претендират имуществени вреди в размер на 4500 лева, представляващи заплатени от ищеца адвокатски възнаграждения по наказателното производство срещу него.

Към исковата молба са приложени договор за правна помощ и съдействие от *** г. и договор за правна защита и съдействие от *** г. Съдът намира, че така представените договори за правна защита и правна помощ и съдействие не са във връзка с процесното наказателно дело, от което се претендират вреди. От приобщеното към настоящото дело НОХД № 217/2014 г. на РРС, и приложеното към същото НД № 365/2016 г. на САС се установява, че пред САС ищецът е бил защитаван от адв. М., за което е приложено пълномощно от *** г. на адв. М.. Датата на представеното пълномощно на адв. М. съвпада с представения към исковата молба договор за правна помощ и съдействие от *** г., поради което и не може да се приеме, че този договор е сключен във връзка със защитата от адв. М. по НД № 1353/2018 г. на САС, и тези разноси са направени от ищеца във връзка с процесното наказателно дело. Поради това в тази и не могат да бъдат присъдени възнаграждение по този договор за правна помощ и съдействие. Другия представен договор за правна защита и съдействие също не може да се приеме, че е във връзка с процесното наказателно дело, тъй като датата

на същия не съвпада с дати на представени от адв. М. по НОХД № 213/2017 г. на РРС. Независимо от това ищецът доказва разноски в размер на 500 лева, представляващи заплатено от него адвокатско възнаграждение на адв. С. по ВНОХД № 60/2019 г., към което е приложено пълномощно, съгласно което ищецът е заплатил в брой на адв. С. сумата от 500.00 лева, за осъществяване на правна помощ и съдействие по посоченото въззивно наказателно общ характер дело. Предвид това, искът е основателен и доказан за сумата от 500.00 лева, поради което и в тази му част следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 4500.00 лева, искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан. Върху сумата от 500.00 лева, представляваща заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение в хода на НОХД № 213/2017 г. на РРС, следва да се присъди и законната лихва, считано от датата на предявяване на иска, така както е поискано с исковата молба.

По разноските:

Ищецът е направил искане за присъждане на разноски.

По делото са налични данни за направени от ищеца разноски в размер на 10.00 лева. Няма данни да е направил разноски във връзка със заплатено от него адвокатско възнаграждение или да е уговорено безплатно процесуално представителство на адв. Б.. С оглед наличните по делото доказателства за сторени разноски, на ищеца следва бъдат присъдени разноски съразмерно с уважената част от иска. При това положение върху ответника следва да бъдат възложени разноски в размер на 0.75 лева, съразмерно с уважената част от иска.

Водим от гореизложеното Пернишки окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА на Република България с адрес: *** на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ ДА ЗАПЛАТИ на Б. Л. Д., с ЕГН *****, от *** сумата от 4000.00 (четири хиляди) лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на неоснователно повдигнато и поддържано обвинение за престъпление по чл.234б, ал.1 от НК, по което е постановена влязла в сила на 17.02.2020 г. оправдателна присъда № 5 от 17.04.2019 г., постановена по ВНОХД № 60/2019 г. на ОС-Перник, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над присъдения размер от 4000 лева до пълния предявен размер от 50000 лева, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. Л. Д., с ЕГН *****, от *** срещу ПРОКУРАТУРАТА на Република България с адрес: *** иск за заплащане на сумата от

5500 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на незаконно обвинение в извършено престъпление по чл.2234б, ал.1 от НК за похабени и унищожени 69 броя ИУМПС, подробно описани в протоколи за оглед на местопроизшествие от *** г., по ДП № 79/2016 г. по описа на РУ – на МВР, които са както следва:

По Протокол за оглед на местопроизшествие от *** г. по ДП № 79/2016 г. по описа на РУ-Р.:

1. Автомобил Рено Еспейс“, син на цвят, с рама № ***; 2. Автомобил „Опел Тигра“, сив на цвят, с рама № ***; 3. Автомобил „Фиат Пунто“, цвят бордо, с рама № ***; 4. Автомобил „Фиат Браво“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 5. Автомобил „Опел Корса“, зелен на цвят, с рама № ***; 6. Автомобил „Фолксваген голф“, сив на цвят, с рама № ***; 7. Автомобил „Рено 19 Шамат“, червен на цвят, с рама № ***; 8. Автомобил „Форд Ескорт“, зелен на цвят, с рама № ***; 9. Автомобил „Опел Вектра“, син на цвят, с рама № ***; 10. Автомобил „Пежо 306“, зелен на цвят, с рама № ***; 11. Автомобил „Фиат Фиорино“, бял на цвят, с рама № ***; 12. Автомобил „Фолксваген голф“, син на цвят с рама № ***; 13. Автомобил „Сеат Толедо“, бордо на цвят, с рама № ***; 14. Автомобил „Форд куриер“, бял на цвят, с рама № ***; 15. Автомобил „Опел астра“, зелен на цвят, с рама № *** и 16. Автомобил „Москвич 408“, зелен на цвят, с рама № ***.

По Протокол за оглед на местопроизшествие от *** г. по ДП № 80/2016 г. по описа на РУ-Р.:

1. л.а. „Ровър“ 420SI, тъмносин на цвят, с рама № ***; 2. л.а. „Опел Вектра“, с рама № ***; 3. л.а. „Опел Вектра“, бордо на цвят, с рама № ***; 4. л.а. „Опел астра“, червен на цвят, с рама № ***; 5. л.а. „Пежо 306“, син на цвят, с рама № ***; 6. л.а. „Фолксваген поло“, сив металик, с рама № ***; 7. л.а. „Фиат Пунто“, оранжев на цвят, с рама № ***; 8. л.а. „Опел корса“, с рама № ***; 9. л.а. „Фолксваген Венто“, бордо на цвят, с рама № ***; 10. л.а. „БМВ“ 320, червен на цвят, с рама № ***; 11. л.а. „Фолксваген Голф“, син на цвят, с рама № ***; 12. л.а. „Форд Фиеста“, бордо на цвят, с рама № ***; 13. л.а. „Форд Ескорт“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 14. л.а. „Фолксваген Голф“, червен на цвят, с рама № ***; 15. л.а. „Рено Сценик“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 16. л.а. „БМВ“, зелен на цвят, с рама № ***; 17. л.а. „Фиат Брера“, червен на цвят, с рама № ***; 18. л.а. „РовърJMZBA154200570775“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 19. л.а. „Рено 19“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 20. л.а. „Фолксваген Падат“, бял на цвят, с рама № ***; 21. л.а. „Мазда 323“, червена на цвят, с рама № ***; 22. л.а. „Фолксваген поло“, бял на цвят, с рама № ***; 23. л.а. „Нисан Микра“, светлозелен металик, с рама № ***; 24. л.а. „Фолксваген Пасат“, черен на цвят с рама № ***; 25. л.а. „Сеат Кордоба“, бял на цвят, с рама № ***; 26. л.а. „Фолксваген Голф“,

бял на цвят, с рама № ***; 27. л.а. „Рено Клио“, светлосин на цвят, с рама № ***; 28. л.а. „Фолксваген Голф“, бордо на цвят, с рама № ***; 29. л.а. „мерцедес Ц 180“, тъмнозелен на цвят, с рама № ***; 30. л.а. „Рено Лагуна“, с рама № ***; 31. л.а. „Форд Ескорт“, бордо на цвят, с рама № ***; 32. л.а. „рено Еспейс“, черно на цвят, с рама № *** е 33. л.а. „БМВ 525 TDS“, син металик, с рама № ***.

По Протокол за оглед на местопроизшествие от *** г. по ДП № 81/2016 г. по описа на РУ – Р.:

1. Л.а. „Фолксваген Голф“, сив на цвят, с рама № ***; 2. Л.а. „Волво 40“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 3. Л.а. „Ауди А3“, тъмносин на цвят, с рама № ***; 4. Л.а. „Пежо 306“, червен на цвят, с рама № ***; 5. Л.а. „Опел астра“, тъмночервен на цвят, с рама № ***; 6. Л.а. „Пежо 306“, черен на цвят, с рама № ***; 7. Л.а. „Опел астра“, червен на цвят; 8. Л.а. „Пежо Партнер“, бял на цвят, с рег. номер ***; 9. Л.а. „Опел корса“, сив на цвят, с рег. № ***; 10. Л.а. „Шкода Фелиция“, цвят бордо, с рама № ***; 11. Л.а. „Ауди В4“, с рама № ***; 12. Л.а. „Рено клио“, син на цвят, с рама № ***; 13. Л.а. „Форд Фиеста“, бял на цвят, с рама № ***; 14. Л.а. „Фолксваген поло“, зелен на цвят, с рама № ***; 15. Л.а. „Фолксваген поло“, син на цвят, с рама № ***; 16. Л.а. „Пежо 106“, бял на цвят, с рама № ***; 17. Л.а. „Фиат Браво“, син на цвят, с рама № ***; 18. Л.а. „Фолксваген голф“, бордо на цвят, с рама № ***; 19. Л.а. „Пежо 405“,бял на цвят, с рама № *** и 20. Л.а. „Деу Нексия“, сив на цвят, с рама № ***.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА на Република България с адрес: *** на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ ДА ЗАПЛАТИ на Б. Л. Д., с ЕГН *****, от *** сумата от 500.00 (петстотин) лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на неоснователно повдигнато и поддържано обвинение за престъпление по чл.234б, ал.1 от НК, по което е постановена влязла в сила на 17.02.2020 г. оправдателна присъда № 5 от 17.04.2019 г., постановена по ВНОХД № 60/2019 г. на ОС-Перник за заплатено адвокатско възнаграждение по ВНОХД № 60/2019 г. на ПОС, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над присъдения размер от 500 лева до пълния предявен размер от 4500 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА на Република България с адрес: *** на основание чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ ДА ЗАПЛАТИ на Б. Л. Д., с ЕГН *****, от *** сумата от 0,75 (седемдесет и пет стотинки) лева, представляваща разноски по производството съразмерно с уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____